

fordelingen afgørende Retshensyn ere uden nogen indre Forbindelse med Spørgsmaalet om, hvem Udbyttet naturlig bør tilfalde. Ved saadanne Frugter og anden Afkastning, der udgør et regelmæssigt Udbytte af Tingen, som f. Eks. Mælk af en Ko, brister enhver Sammenstilling med den tilfældige Undergang og Forringelse af Tingen; men selv om Udbyttet er i den Forstand „tilfældigt“, at det, som f. Eks. en Præmie af en udtrukken Præmieobligation, ligger udenfor en fornuftig Beregning paa Forhaand, om det nogensinde vil falde, er dog de særlige Egenskaber ved Salgsgegenstanden paa en ganske anden Maade bestemmende for Udbyttet end dette regelmæssig er Tilfældet med dens tilfældige Undergang eller Forringelse.

Idet Afkastningen af Udbytte saaledes er et Udslag af produktive Egenskaber ved Salgsgegenstanden selv, lægger Udkastet Vægten paa, om Udbyttet vindes før eller efter det Tidspunkt, paa hvilket Sælgeren er pligtig at opfylde Aftalen ved Genstandens Levering til Køberen: det Udbytte, der vindes før Leveringstiden, tilfalder Sælgeren, det Udbytte, der vindes efter dette Tidspunkt, tilfalder Køberen. Den Begrænsning, som Udkastet til begge Sider gør i denne Regel, for saa vidt Udbyttet nemlig med Grund kunde ventes at ville falde henholdsvis efter eller før Leveringstiden, er kun en naturlig Følge af, at det ved Bestemmelsen af Retsvirkningerne af Købet i denne som i andre Henseender i første Række kommer an paa de Forestillinger om Forholdet, som Parterne ved Retshandelens Indgaaelse ere gaaede ud fra.

Medens der ingen Tvivl kan være om, at en Forsinkelse med Leveringen fra Sælgerens Side er uden Indflydelse paa Køberens Ret til Udbyttet, kunde maaske noget tale for at tilkende Sælgeren det Udbytte, som vindes, medens han som Følge af Forsinkelser fra Køberens Side sidder inde med Salgsgegenstanden efter Leveringstiden. Da dette imidlertid efter Omstændighederne

vilde indeholde en ugrundet Berigelse for Sælgeren paa Køberens Bekostning, indskrænker Udkastet sig til i Overensstemmelse med gældende Ret at give Sælgeren Krav paa Erstatning for de med Genstandens Bevaring under Forsinkelsen forbundne Udgifter, jfr. § 36.

§ 19.

Den i § 19, 1ste Stk. givne Regel, at Køb af Aktie omfatter det Udbytte, som ikke var forfaldent paa den Tid, Købet sluttedes, stemmer med den i Handelsverdenen her som i Udlandet raadende Opfattelse. For Aktier, der ere Genstand for en offentlig Notering, giver dette sig Udtryk deri, at Kursen sættes under Hensyntagten til alt Udbytte, der ikke var forfaldent paa Noteringens Tidspunkt. Lige gyldigt er det herved, om Størrelsen af Udbyttet for den løbende Regnskabsperiode allerede maatte være endelig besluttet ved Købets Indgaaelse: alle de ikke forfaldne Kuponer følge med den solgte Aktie, for hvilken Købesummen stiger i samme Grad, som Udbyttet kan paaregnes. Paa den anden Side indeholder Bestemmelsen selvfølgelig ingen Hindring for, at Parterne kunne vedtage en anden Ordning, og efter Omstændighederne vil man alene af Købesummens Størrelse kunne slutte, at dette har været Meningen. Ligeledes tør man i Almindelighed gaa ud fra, at et Køb af Aktier paa Levering til et senere Tidspunkt, inden hvilket en eller flere normale Udbytteterminer vides at ville indtræffe, ikke omfatte de for disse Terminer gældende Kuponer.

Til Udbytte af Aktier maa ogsaa regnes den Ret, som ved nye Emissioner kan tilkomme Indehaveren af ældre Aktier til fortrinsvis — eller iøvrigt paa gunstigere Vilkaar end de almindelige — at tegne nye Aktier. Er der allerede ved Købets Afslutning af de kompetente Myndigheder fattet en endelig Beslutning om saadan Tegningsret, ville Parterne sjældent und-